

Okno - Brontosauři

D
Svírám chvíl krásný déšť,
A
lež láska má, ještě chvíli lež,
D G
až se vzbudím, až přijde den,
D A D
ne, už nebudem, hm, hm.

V konci sil je minulá noc,
na pomoc volám stříbro ztracenejch hvězd,
cesty nejsou, když po nich nemá kdo jít
a my už nebudem, hm, hm.

G
R: Stoupnem si k oknu, aby proudící dav
Hmi A D
měl možnost vynést nás až na pranýř k nim,
A D
ať řeknou nám, co nesmíme.

Že jsem neslíbil, neslíbil nic
a že až přetékáme, jak moc se chcem,
a že do dne vejdem bezbranní tak,
tak jako ptáci, hm, hm.

R: Stoupnem si k oknu... 2x